

РЕШЕНИЕ

№ 38936

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **12357** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. 84, ал. 3 вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на М. А. Х., [дата на раждане] в [населено място], област Х., Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] против Решение № 11626 от 08.11.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС), с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България поради липса на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че при постановяването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и противоречия с приложимия материален закон. Според жалбоподателя, в нарушение на изискванията на чл. 35 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ административният орган не е обсъдил всички относими факти към личното му положение и данните за актуалната обстановка в района, в който е живял до напускане на държавата си по произход. Застъпено е становище, че позоваването на алтернативата за вътрешно разселване по чл. 8, ал. 8 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ не отчита нормативно предвидените изисквания териториално обособената вътрешна закрила да е практически достъпна за кандидата, казано по друг начин да може да пътува свободно и да получи достъп до тази част от държавата, а и да се установи там. Жалбоподателят твърди, че в административното производство не е изследван рискът, който ще следва да поеме при подобно пътуване до приетата за сигурна част от територията на страната. С тези аргументи е обоснована тезата, че постановеното решение е издадено в нарушение на изискванията на чл. 8, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13

декември 2011 г., които предвиждат към момента на произнасяне по заявлението за убежище, приемащата държава да вземе под внимание личните обстоятелства в бежанската история на кандидата и общите условия в обособената от държавата на произход сигурна територия. Сочи се и превратно прилагане на тълкуването, дадено с Решение на Съда на ЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465/07, според което личният елемент на засягане на молителя по принцип може да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му. Според жалбоподателя, необосновано и противоречиво е становището на административния орган по отношение на заявените причини да напусне държавата си по произход – проявите на насилие и несигурност в района, в който е живял и реалната възможност да бъде въвлечен в конфликт. Тези именно обстоятелства се сочат като създаващи опасност за живота и здравето му, ако бъде върнат в държавата си по произход. От съда се иска да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

В съдебното заседание кандидатът за закрила лично, със съдействието на преводач от арабски език и назначеният по негово искане процесуален представител, определен от САК – адв. К. К. поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Заявява, че въпреки продължителният период – повече от 15 години, гражданската война все още продължава. Районът, в който е живял се е управлявал от кюрди, които са ограбвали непрекъснато имуществото на останалите етнически общности. По време на престрелка е била разрушена къщата му и това е наложило да се преместят заедно със съпругата и трите им деца в друго село. Живеят на палатка при много лоши битови условия с режим на тока – 2 часа дневно и индивидуално осигуряване на питейна вода от кладенци. В България е пристигнал нелегално с трафикант заедно с братовчед. Има брат, който е дошъл преди около 2,5 – 3 години с когото живеят заедно и си осигуряват издръжка като почистват жилища. Моли съда да уважи жалбата му. Процесуалният представител излага подробни съображения за основателност на възраженията в жалбата в представената писмена защита.

Ответникът, чрез процесуалния си представител – старши юрисконсулт М. К. оспорва жалбата като неоснователна и счита, че следва да бъде отхвърлена. Застъпва становище, че в конкретния казус изводът за липса на основания за приложение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е съответен на материалния закон и на неговата цел. Позовава се на данните от представените пет Справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, отразяващи обществено икономическото и политическо положение в С. след смяната на режима на Б. А., както и на влезли в сила решения на Върховния административен съд по сходни казуси. Поставя акцент върху заявеното от жалбоподателя желание за заселване на друго място, провокирано по лични причини, включително и икономически, което е преценено като отговарящо на критериите за «мигрант», а не за «бежанец», предвидени в глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на ВКБООН.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град, въз основа на приложените доказателства, становището на страните и съгласно правомощията по чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по молба на М. А. Х., [дата на раждане] [населено място], провинция Х., Сирийска арабска република, гражданин на С.. Молбата е заведена с вх. № В-13-854 от 25.07.2024 г., рег. № УП 6821 от 25.07.2024 г. по описа на РПЦ – С.

при ДАБ – МС (л. 59, л. 60) и съдържа искане за предоставяне на международна закрила в Република България. Подадена е чрез Дирекция «Миграция» при Министерство на вътрешните работи – УРИ 105400-2122 от 17.07.2024 г.

Самоличността на жалбоподателя е установена въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради липса на валидно издадени документи за самоличност от държавата по произход (л. 53). Попълнени са Евродак дактилоскопна карта (л. 55) и регистрационен лист (л. 57 – л. 58 и л. 44).

Жалбоподателят М. Х. е информиран на разбираем за него език в присъствие на преводач (л. 56) за процедурата, която ще се следва в производството по молбата за закрила, за правата и задълженията, които има, както и за последиците при неспазване на задължения, включително и при отказ да сътрудничи на органите на ДАБ – МС. (л. 47, л. 48 – л. 49, л. 50 – л. 51, л. 52).

На 08.08.2024 г. в присъствие на преводач от арабски език е проведено интервю с чуждия гражданин, документирано с приложения към преписката Протокол (л. 39 – л. 41). В същия е отразено, че М. Х. е напуснал държавата си по произход около 20.06.2024 г. и с помощта на трафикант е преминал границата с Турция. Останал е около 13 дни в [населено място], а след това отново с трафикант е преминал граничното ограждение на българската граница на 14.07.2024 г. Когато е транспортиран до [населено място] е подал документи за закрила. Бил е настанен в СДВНЧ при Дирекция «Миграция» в [населено място] за около 10 дни. За себе си, кандидатът е посочил, че е арабин, мюсюлманин – сунит, женен е и от брака си има три малолетни деца, които заедно със съпругата му са останали в С.. Отрекъл е да е имал проблеми заради изповядваната религия или заради етноса си, както и да е членувал в религиозна организация, общност или секта. Отрекъл е и да е член на политическа партия или организация. Заявил е и, че не е участвал във въоръжени групировки. Като основна причина да напусне държавата си по произход М. Х. е посочил несигурната обстановка в района, в който е живял и лошите условия на живот. Заявил е, че сраженията между кюрдската армия и Свободната армия са почти ежедневие, има много отвличанията, а и убийства на цивилни граждани. Продължават и бомбандировките. Кандидатът е посочил, че е бил свидетел на бомбандировка в Д. през 2013 г. Споменал е, че има брат, който не е семеен и който е в С.. За останалите членове на семейството – родители, братя и сестри е заявил, че са си в С.. Категорично е заявил, че не желае да се връща в С., защото няма сигурност и животът е много труден. Отрекъл е и да е бил съден, задържан или осъждан, както и спрямо него да е било упражнявано насилие.

Към преписката е приложено становище от Специализирана дирекция «М» на Държавна агенция «Национална сигурност» - рег. № М-14344 от 10.09.2024 г. (л. 37), в което е посочено, че ако кандидатът за закрила М. А. Х., регистриран в РПЦ – С., ПМЗ - В. отговаря на изискванията на ЗУБ, ДАНС не възразява да получи закрила в Република България. Към административната преписка е приложена и Заповед УРИ № 5392 ПАМ - 1717 от 15.07.2024 г. издадена от началник на сектор «Незаконна миграция» при отдел «Миграция» на Столична дирекция на вътрешните работи – С. (л. 61), с която на кандидата за закрила М. А. Х. е наложена принудителна административна мярка «Връщане до страна на произход».

Към административната преписка са приложени две Справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС за актуалната към 23.08.2024 г. политическа и икономическа обстановка в С. (вх. № ЦУ-1842 от 23.08.2024 г. – л. 27 – л. 30) и относно състоянието на сигурността в районите на Д., Х., Х., К., Л. и Т., включително действащи въоръжени групировки на територията им (вх. № ЦУ-1852 от 27.08.2024 г. – л. 31 – л. 36).

След преценка на представените доказателства по преписката, в Становище рег. № УП 6821 от 01.11.2024 г. (л. 26) интервюиращият орган е направил предложение да се откаже предоставяне на

статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя М. А. Х..

С оспореното в настоящото производство Решение № 11626 от 08.11.2024г. председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на кандидата за закрила като е приел, че М. А. Х. не е имал проблеми, основани на етническата си принадлежност и изповядваната религия, включително с официалните власти, армията и полицията. Възпроизведени са твърденията му по време на интервюто, че не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан, както и че не е заплашван лично и не му е оказвано физическо или психическо насилие в държавата по произход. Данните за личното положение на кандидата са анализирани според критериите за преследване, въведени с разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, както и по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция като е прието, че в изложените причини за напускане на държавата по произход не са обективизирани твърдения за физическо или психическо насилие, законови административни, полицейски или съдебни мерки, които да са били насочени лично спрямо кандидата за закрила или членове на семейството му, и в този смисъл е направен извод, че за него не съществува риск и от бъдещо преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 2 – ал. 5 от ЗУБ. Обърнато е внимание на заявените мотиви за напускане на държавата по произход като е направен извод, че нямат правно значение за търсената закрила. Поставен е акцент на въведените критерии в Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН – кандидатът да представи основателни причини защо лично той се опасява от преследване. Направен е категоричен извод, че такива не са представени от сирийския гражданин М. Х..

Административният орган се е позовал и на липсата на твърдения спрямо жалбоподателя да са предприемани дискриминационни действия, включително и релевантни на преследване от недържавен субект. Направен е извод, че сирийският гражданин е напуснал държавата си по произход не, за да търси международна закрила, а за да си осигури по-добър стандарт на живот в Европа, доколкото не е посочил никакви опасения от преследване, които да отговарят на критериите по чл. 8, ал. 1 и ал. 4 от ЗУБ. В този смисъл, е прието, че решението да напусне С. и да потърси международна закрила в България, е взето без видима причина или конкретно неблагоприятно за събитие, единствено възполвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната е съществувал вътрешен въоръжен конфликт, характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие. Уточнено е, че изразеното желание за по-добър живот и възможност за подпомагане на близките си, не отговарят на критериите по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на закрила.

Направен е извод, че от бежанската история на М. Х. не могат да бъдат изведени предпоставките за предоставяне на статут на бежанец, по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради липса на релевантни твърдения за осъществено преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, които да не могат или да не искат да му предоставят закрила срещу преследване. Поставен е акцент върху личното основание за преследване, което следва да е налице кумулативно при наличие на която и да е от хипотезите в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Прието е, че по отношение на жалбоподателя тези условия не са изпълнени. Не са установени и обективни данни за наличие на отрицателните предпоставки по чл. 8, ал. 7 и ал. 8 от ЗУБ.

Административният орган се е позовал на информацията от Справката, изготвена от Дирекция «Международна дейност» вх. № ЦУ-1852 от 27.08.2024 г. за актуалното положение в С., според която провинция Х. е разположена в северната част на страната, на границата с Турция. Съседни са и провинциите И., Х. и Р.. Административно обособени в провинция Х. са 8 окръга. Разделена е на зони, контролирани от различни бунтовнически групировки, действащи срещу политиката на

официалното правителство, има обособени зони, контролирани от правителството на Б. А., както и няколко отделни области и анклави, контролирани от кюрдските Сирийски демократични сили и свързани с тях Отряди за защита на народа. Частта от провинция Х. от А. до Ал Б. и Д. е контролирана и подкрепяна от Турция, западната част на района е контролирана от групировката «Х. Т. ал Ш.», а според Доклад от м. януари 2023 г. клетки на «Ислямска държава» винаги са присъствали в южната част на Х., макар и с ниски нива на активност. Официалното правителство на Б. А. контролира централната и южната част на провинцията, включително магистралата Д. – Х. и нейните околности. През м. юни 2023 г. Международната кризисна група е съобщила за разположени големи контингенти на правителствените сили в северната провинция Х. и увеличаващ се брой на артелерийските удари на режима. Сирийските демократични сили и свързаните с тях Отряди за защита на народа контролират и/или имат присъствие в [населено място] – кварталите «Ш.» и «А.», в района на Т. Р. на север от [населено място] и в М. и А. ал Араб (К.) в източните части на провинцията.

Цитирани са данни и от Справка вх. № ЦУ-1841 от 23.08.2024 г. относно числеността на пряко свързаните с гражданската война в С. жертви – над 350 000 души и повече от няколко милиона пострадали. Посочено е, че преди конфликта през 2011 г. повече от половината от 21 милионното население на страната е в положение на разселване, като това е едно от най-големите преселвания на хора след Втората световна война. До 2017 г. икономическата активност на С. намалява с 60% в сравнение с 2010 г., а социалните въздействия на конфликта продължават да нарастват. Липсата на постоянен достъп до здравни грижи, образование, жилища и храна, изостря влиянието на конфликта и кара милиони да търсят по-добри условия за живот. Продължаващото обезценяване на сирийската валута води до много висока инфлация, влошава и без това високата продоволствена несигурност и увеличава съществено делът на уязвимите и изпаднали в бедност, който към момента е достигнал до над 50% от населението на страната. Силно затруднени за тази част от населението остават достъпът до подслон, възможностите за препитание, здравеопазване, образование, вода и електричество.

Цитирани са и данни на Европейската агенция за убежище според които в провинция Х., в периода 01.08.2022 г. – 28.07.2023 г. е имало 2 735 инцидента със сигурността, от които 551 са „битки“, 1 717 „насилие с експлозиви/дистанционно насилие“, 467 инцидента „насилие срещу цивилни“. Посочено е, че инциденти със сигурността са регистрирани във всички окръзи на провинцията, а най-голям брой е бил документиран в Д. С. – 901, от които 19 свързани с насилие срещу цивилни, в А. – 646, от които 57 насилие срещу цивилни и А. – 515, от които 261 насилие срещу цивилни. Най-малък брой инциденти – едва 6, от които 3, свързани с насилие срещу цивилни е регистриран в окръг Ас С.. В Х. са регистрирани най-голям брой инциденти със сигурността от всички провинции в С., като в периода 01.08. – 30.11.2023 г. от общо 4 381 инцидента в страната – 1 077 са докладвани за района на Х.. През цялата 2021 г. Сирийската мрежа за човешки права е регистрирала 231 смъртни случая на цивилни в провинция Х., като техния брой постепенно намалява през 2022 г. до 224 цивилни жертви, които в периода м. август 2022 г. – м. юли 2023 г. са вече 171, 15 от които са загубили живота си при бягство към Европа. Отчетен е и броят на загиналите – 36 души при израелските въздушни удари в близост до [населено място] на 29.03.2024 г.

Въз основа на тези данни административният орган, е направил извод, че към момента на постановяване на оспореното решение не може да се приеме наличие на вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, при който безогледното насилие да е достигнало такова високо ниво, по смисъла вложен в това понятие от международното право, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че

кандидатът за закрила заради самото си пребиваване ще бъде изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. В мотивите на решението е посочено, че в конкретния казус няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, доколкото не са налице обективни данни за безогледно насилие, а и не са установени в административното производство лично спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание - присъствието си на територията на държавата си по произход и в частност в района на обичайното му пребиваване, М. Х. би могъл да бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Отчетено е, че за него не съществува опасност от тежки посегателства, по смисъла и на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ, а не са налице и основанията за предоставяне на статут, по смисъла на чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, включително и поради други хуманитарни причини. Прието е, че оценката на всички факти от значение за личното положение на кандидата за закрила сочи, че не е имал обективни причини, релевантни за предоставяне на международна закрила, за да напусне държавата си произход С..

Въз основа на таса описаните релевантни факти могат да се направят следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – депозирана е в предвидения в разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗУБ преклузивен срок (*Решението е връчено на жалбоподателя в присъствие на преводач на 26.11.2024 г., жалбата е заведена на 03.12.2024 г. - л. 5*). Подадена е от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт. Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното Решение е постановено от компетентен административен орган, съгласно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Издадено е в писмена форма, при спазване на административно-производствените правила и правилно прилагане на материалния закон, в съответствие с неговата цел. Данните за личното положение на кандидата за закрила са обсъдени в контекста на информацията за актуалното положение в държавата му по произход към момента на постановяване на административния акт.

От приетите, неоспорени от страните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език (*арабски*) за реда, който ще се следва в производството по молбата му за закрила, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (*чл. 58, ал. 8 от ЗУБ*). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е предоставена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, като за целта му е осигурен преводач на разбираем за него език. В приложения към преписката протокол, с който е документирано проведеното интервю, жалбоподателят с подписа си е удостоверил липсата на възражения и необходимостта от допълнения в съдържанието му. В съответствие с изискването на чл. 73 от ЗУБ молбата му е разгледана индивидуално, като му е предоставена възможност да изложи свободно без ограничения всички свои съображения.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, дължащи се на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от жалбоподателя причини за напускане на държавата по

произход не отговарят на материално правните основания, по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразно и обосновано е прието, че чужденецът не е заявил нито едно обстоятелство, което може да бъде свързано, с която и да е от причините за преследване, посочени в закона.

В проведеното интервю той изрично е отрекъл да е бил обект на преследване от държавата, партия или организация, включително и на недържавни субекти, да е имал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата си принадлежност. В бежанската си история е заявил единствено, че е напуснал С. заради войната, несигурността и лошите условия на живот. Не е отрекъл, че почти всички членове на семейството му продължават да живеят в С. необезпокоявано, както и че той също не е бил преследван.

Събраните доказателства в хода на административното производство не съдържат обективни данни жалбоподателят да се е занимавал или да е продължил да се занимава с дейности, които да пораждаат основателен страх от преследване при завръщането му в държавата по произход. В този смисъл, съответен на изискванията на закона е изводът на административния орган за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец на М. Х.. Не са налице и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 ал. 9 от ЗУБ, съгласно който, за бежанци се смятат и членовете на семейството на чужденец с предоставен статут на бежанец, при условие, че семейните връзки предшества влизането на чужденеца на територията на страната. Въпреки твърденията на жалбоподателя към преписката не е приложена информация друг член на семейството му да е с предоставена международна закрила.

Съответна на материалния закон е и преценката на административния орган относно липсата на основания за предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец, и който не може или не желае да получи закрила в държавата си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства - смъртно наказание или екзекуция; изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки заплахи срещу живота или личността поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Разпоредбите на чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ съдържат идентични условия за субсидиарна закрила на визираните в чл. 2, б. «е» вр. чл. 15, б. «а», б. «б» и б. «в» от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2011 г. Понятието «реална опасност» се ползва като стандарт на доказване за изключване на рискове, свързани с общата ситуация в държавата по произход, чието настъпване е възможно или е достатъчно далечно, за да се отчитат като нереални, при преценката относно субсидиарната закрила.

В Решение от 17.02.2009 г. по дело С-465/07, С. е приел, че нормата на чл. 15 б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета следва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на търсец субсидиарна закрила, не е подчинено на условието за представяне на доказателства и, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено и когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молбата за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата-членка, пред която се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тази територия, се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В конкретния казус, липсват обективни данни, а такива не са посочени и от търсещия закрила, за да бъдат

възприети като предпоставящи реална опасност или риск, насочен пряко спрямо личността му при евентуалното му връщане в държавата по произход.

Представените в хода на съдебното производство пет справки, изготвени от Дирекция «Международна дейност» на ДАБ (вх. № МД-02-20 от 14.01.2025 г. – л. 86 – л. 88, вх. № МД-02-12 от 10.01.2025 г. – л. 93 – л. 96, вх. № МД-02-60 от 29.01.2025 г. – л. 97 – л. 99, МД-02-160 от 14.03.2025 г. – л. 107 – л. 111 и вх. № МД-02-280 от 08.04.2025 г. – л. 115 – л. 117) проследяват динамичните положителни промени в обстановката на сигурност в държавата по произход на кандидата за закрила. В този смисъл, Коментарът на Върховния комисариат на ООН за бежанците от 11.12.2024 г. относно спирането на обработката на молби за убежище и връщането на сирийски бежанци е загубил актуалност към момента на постановяване на съдебния акт.

В справките на дирекция «Международна дейност» при ДАБ – МС се сочи, че след падане на режима на Б. А., който е напуснал С. на 08.12.2024 г. и е получил убежище в Русия, на 29 януари 2025 г. А. ал Ш., който ръководи през този период страната, е назначен за временен президент на С., суспендирана е Конституцията от 2012 година и е разпуснат парламента. На 18.02.2025 г. след преговори, ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили и Сирийският демократичен съвет са се споразумели да интегрират военните си сили в армия на новото сирийско правителство. На 02.03.2025 г. сирийското президентство и новите власти в С. са обявили, че е сформиран седемчленен комитет, който да изготви Конституционна харта за управление на прехода към демокрация, а управляващите са съсредоточени към възстановяване на държавата и нейните институции. На 13 март 2025 г. временният президент на С. е подписал конституционна декларация, която обхваща петгодишен преходен период. В декларацията е посочено, че религията на президента е исляма, а ислямската юриспунденция е основният източник на законодателството. Регламентиран е принципът на разделение на властите и съдебната независимост, гарантирани са правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. На 29.03.2025 г. сирийският президент е обявил състава на преходното правителство, назначавайки 23 министри и нов разширен и приобщаващ кабинет. Правителството няма министър председател. Очаква се изпълнителната власт да се ръководи от президента. Цитирана е статистика, отразена в бюлетин на ВКБООН, според която в периода 08.12.2024 г. – 03.04.2025 г. в С. са се завърнали 372 550 бежанци от съседни страни, а общият брой на завърналите се през 2024 г. е 732 700 души. По отношение на вътрешно разселените лица също е отчетено значително движение – повече от 1,05 милиона завърнали се по родните си места след 27 ноември 2024 г., като броят на останалите вътрешно разселени лица вече е значително по – малък - около 674 000. В справката се сочи, че ВКБООН продължава да оказва подкрепа на разселените лица като всичките 11 подкрепяни от Комисариата обществени центъра в Л. и Т. функционират. В периода м. март – началото на м. април 2025 г. са раздадени повече от 2 730 комплекта нехранителни артикули в тези райони. В А. и И. партньорите предоставят помощ на хиляди разселени и завърнали се лица. В Х. и Х. са били раздадени 1208 основни комплекта за помощ, а на повече от 5 785 лица са предоставени зимни доставки. В Североизточна С. 2 217 завърнали се семейства – 9 403 души са получили зимни комплекти, а на 23 март 2025 г. от ВКБООН са раздадени 2 161 пакета за зимна помощ на 7 972 лица (1990 семейства) в [населено място] Ал Зор. Продължават и инициативите за подпомагане на нуждаещи се от хуманитарна помощ при транспортирането от граничните пунктове до крайните дестинации във вътрешността на страната, както и предоставянето на помощ чрез действащите обществени центрове по програмата «Пари за подслон» и чрез различни други проекти за препитания във всички 14 провинции.

Данните за актуалната обстановка на сигурност в държавата по произход, при отчетената липса на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на търсещия закрила сирийски гражданин М. А. Х., дават основание на настоящия съдебен състав

да приеме, че постановеното решение на председателя на ДАБ – МС е правилно и законосъобразно, а депозираната жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Х., [дата на раждане] в [населено място], област Х., Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] против Решение № 11626 от 08.11.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България поради липса на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: